

гато тъ всички-тъ сѫ били оскверняеми отъ фанарютско-то нечестие, този разсказъ доста ясно характеризира фанарютско-то владычество въ Блъгарія. Намираме не излишне да приведемъ нѣколко рѣчи за това владычество, рѣчи написани отъ други единъ ревнителъ за Блъгарски родъ въ минѣлій вѣкъ. „Патріарси Царо-, градски съ насилие освоили Терновская патріаршія подъ „своя власть и на пакость и злоба що имаютъ на Бол-, гары, еще изъ перво врѣмѧ непоставляютъ отъ Бол-, гарского языка епископы Болгаромъ, но все отъ Гречески языка, и не радать отнюдь за Болгарски школи „или ученіе, но обращаютъ все на Гречески языку, за „то су остали Болгари прости и неучени и не искусни „писаніемъ, и много ся отъ нихъ обратили на Греческая „политика и ученіе, и за свое ученіе и языкъ слабо бре-, жатъ. Тая вина Болгаромъ отъ греческая духовная „власть приходитъ и много насилие неправедно отъ гречески владыки терпѣтъ во ея времена: но Болгари „принимаютъ ихъ благовѣйно и почитаютъ ихъ за „архіереи и сугубо плащаютъ имъ должное, за то по „нихна простота и незлобіе воспріумутъ отъ Бога мзду „свою, тако и они архіереи, що съ сила, а не съ архіе-, рейское правило творатъ Болгаромъ велика обида и на- „силе, и они по свое дѣло и безсовѣстіе воспріумутъ „мзду свою отъ Бога по реченому: яко ты воздаси ко- „муждо по дѣломъ его“ ⁷⁾). —

За да не се распространяваме твърдѣ много и за да не привождаме още нѣкои подобни свидѣтелства за фанарютско-то бреме въ Блъгарія, ные щемъ си позво- лимъ да напомнимъ нѣколко факти, и отъ тѣзи много-

⁷⁾ Исторія Славено Болгарская, собрана и наредена Панциемъ Йеромонахомъ бывшаго во святѣи горы афонскія въ лѣто 1762. Виж. о Асѣнъ първому..... 20 и 44. —